

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

ARBEJDET ADLER

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

Arbejdet adler!

Skuespil i 3 Akter, 50 Afdl.

Optaget af

Nordisk Films Comp.

I Hovedrollen:

Vald. Psilander.

En usædvanlig gribende Skil-
dring af en Mands sejge og
udholdende Kamp for Lykken.

Ettevare 12/10

A/S „FOTORAMA“

ejer Filmen, saavel som dens Plakat- og Programtekst o. a.
lign. Materiale, med absolut Eneret.

Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatnings-
krav gjort gældende mod Vedkommende.

Afdelingerne

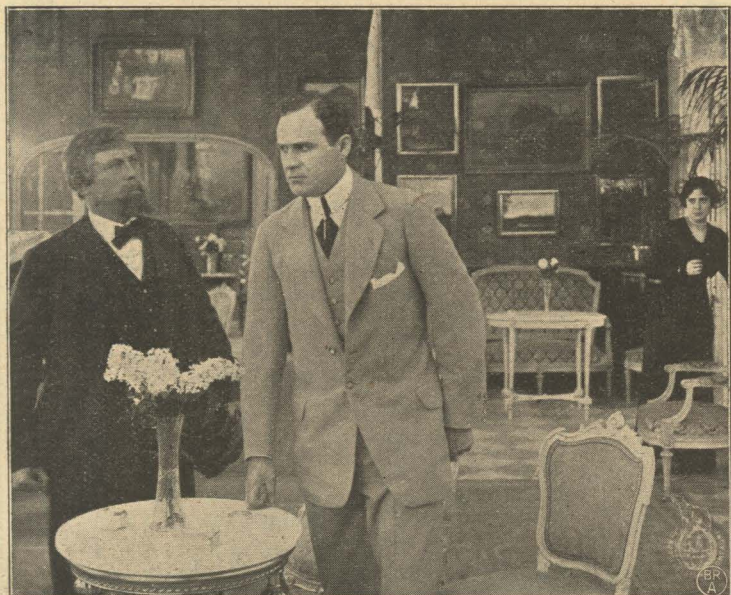
1. Foran Falliten.
2. Hos Grev Lendorff.
3. »Hildegards« Kaptain anmeldes.
4. »Hildegard« kan ikke tage Turen!»
5. Kurt Rømer tvinger sit Forsæt igennem.
6. »Paa Deres Ansvar, Hr. Skibsreder!»
7. Assurancesummen skal være Redningsmanden.
8. Vitas Bønner til ingen Nytte.
9. 14 Dage efter.
10. Kurt i sit Arbejdsværelse.
11. Vita kommer paa Besøg.
12. Avismeddelelsen!
13. Forlist med Mand og Mus.
14. Gennem Folkeskaren.
15. Et Stenkast!
16. Vitas Bebrejdelser.
17. Kurt søger Glemsel.
18. »Vi tager hjem til mig!»
19. I Kurts Villa.
20. Næste Morgen.
21. Vita paa Ridetur.
22. En Overraskelse!
23. Vita rider bort.
24. Kurt forvilder sig i Bjergene.
25. Den gamle Eneboer.

26. Mod nye Maal.
 27. Arbejdsformand Kurt!
 28. Et Besøg ved Havnen.
 29. Da Jernrossen brast.
 30. Reddet!
 31. Den gamle Reders Besøg hos Kurt.
 32. Et Avancement.
 33. Aaret efter.
 34. Chefens højre Haand.
 35. En Forretningsrejse.
 36. Optaget som Kompagnon.
 37. Hos Speditør Brochmann.
 38. Fru Brochmanns Veninde!
 39. Genkendt??
 40. Et Morgenmaaltid.
 41. Portneren er syg.
 42. Tyfus!
 43. Vita som Sygeplejerske.
 44. »Nej, lad mig gaa i Deres Sted!«
 45. En Middag til Ære for Kurt.
 46. Syg — af Tyfus!
 47. Ved Sygesengen.
 48. Minderne drager.
 49. I Bedring.
 50. Gammel Kærlighed ruster ikke!
-

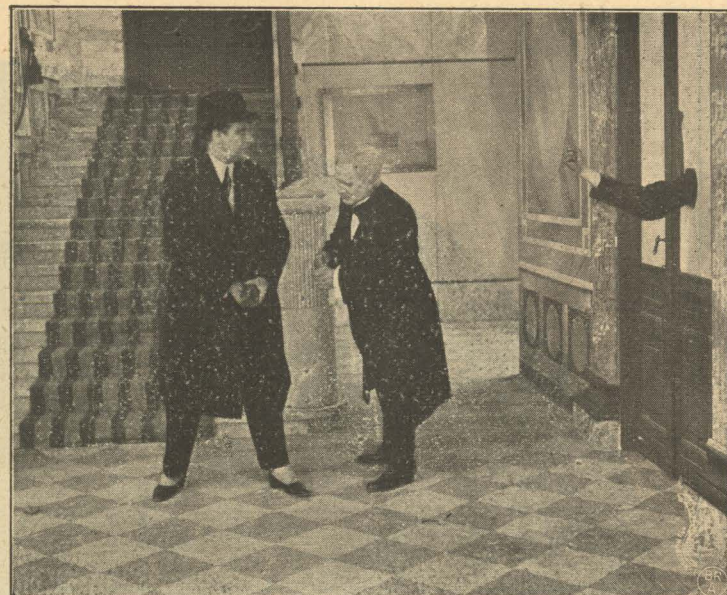
PERSONERNE

Kurt Romer, Skibsreder... Vald. Psilander
Grev von Lendorff Enoch Aagaard
Vita, hans Datter Ebba Thomsen

~

Den unge Skibsreder Kurt Rømer, der har ført en bevæget Ungdom, opdager en skønne Dag, at han staar foran en Fallit. Vekslerne strømmer ind, Gælden vokser fra Dag til Dag, alle Døre synes lukkede. Da faar han den fortvivlede Idé at fragte den gamle Damper »Hildegard«, uagtet han ved, at den vil gaa tilbunds ved det allermindste Vindstød. Men han haaber, Assurancesummen kan redde ham og bringe ham paa Fode igen. Tilfældigvis hører hans Forlovede, den unge Komtesse Vita von Lendorff, at »Hildegard«s Kaptajn advarer Kurt mod at sende Skibet afsted, men selv hendes Bønner formaar intet. »Hildegard« skal afsted.

Der gaar 14 Dage. Kurt har stadig intet hørt fra »Hildegard« og begynder nu at frygte for dets Skæbne. Da kommer hans Forlovede en skønne Dag med Avisen, hvori den frygtelige Sandhed staar med kolde Bogstaver — Damperen »Hildegard« forlist med Mand og Mus. Ansvar for Katastrofen falder paa Rederen. Udenfor Kontoret samler der sig snart en stor Menneskemængde, som er ved at lynche Kurt, da han kommer kørende, og kun med Nød og Næppe undgaar han at blive stenet. Men det er ikke den værste Skærsild, han maa gennemgaa. Værre er de Bebrejdelser, Vita retter mod ham. Sønderknust synker han sammen, og først da Vita har lovet at tilgive

Valdemar Islander

ham og ikke svigte ham, kommer han atter til Hægterne.

Men i den kommende Tid plages han Dag og Nat af det skrækkeligste Samvittighedsnag, og for at dræbe dette, genoptager han sit vilde Ungdomsliv og fester Nat efter Nat med gamle Venner og Veninder. En Aften har han inviteret et glad Selskab hjem til sig, og Natten igennem lyder Sang og Skraal fra den stille Villavej. Men næste Morgen har Vita faaet Lyst til at overraske ham, og det kan jo ikke nægtes, at det er noget af en Overraskelse. Paa Sofaen ligger Kurt, meget beruset, med en ung Skønhed i Armene. Rasende forlader Vita straks Huset, og da han stormer efter hende og forsøger at

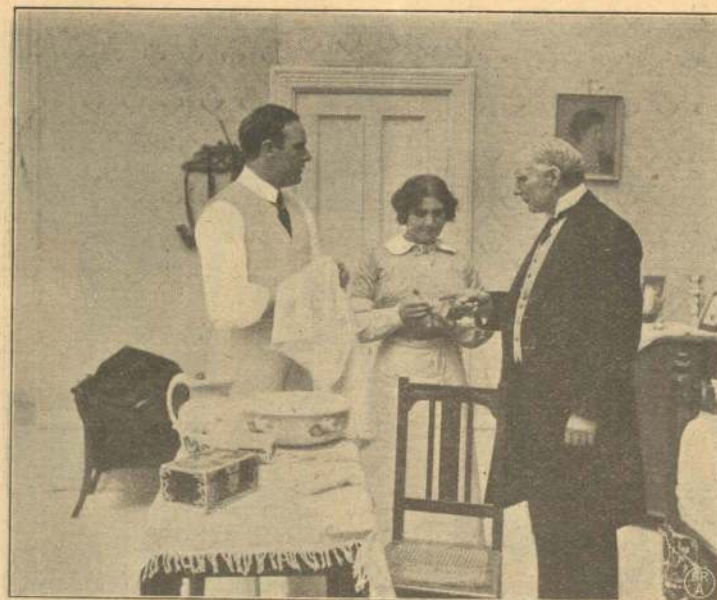
undskylde sig, driver hun ham en over Ansigtet med sin Ridepisk og rider bort. Fuldstændig fra Sans og Samling rider Kurt ud og søger efter hende. Han forvilder sig ud i Bjergene, og det ender med, at Hesten styrter med ham, og han selv kvæstes haardt. I denne Tilstand finder en gammel Eneboer ham. Han tager sig af ham og plejer ham, og lidt efter lidt vender Sundheden tilbage.

En Dag forlader han den gamle Eneboer og drager ud i Verden, og snart efter er han saa heldig at faa en Formandsplads hos Rederfirmaet A Krogh. Midt under Arbejdet ser han en Dag Vita, der er kommen paa Besøg hos den gamle Reder.

Hun har faaet Lyst til at se Arbejdet ved Havnen og er nu lige ud for Kurt, da pludselig en tung Kasse glider ud af Spillet og styrter mod Jorden. Den vilde uvægerligt have knust hende, hvis ikke Kurt resolut var sprunget til og havde revet hende bort. Opfyldt af Taknemlighed over Kurts Konduite aflægger den gamle Reder ham Dagen efter et Besøg, og da han ser, hvad det er for Bøger Kurt læser, forstaar han, at Kurt har kendt langt bedre Forhold, og tilbyder ham en Plads paa sit Kontor, et Tilbud, Kurt med Glæde modtager.

Aaret efter er Kurt avanceret til Fuldmægtig og Chefens højre Haand, og han staar netop nu i Begreb med at tiltræde en

vigtig Rejse til en af Firmaets Forretningsvenner, Speditør Brochmann, hvor en betydelig Forretning skal afgøres.

Forinden Afrejsen kalder den gamle Reder ham ind til sig og meddeler ham, at han fra Dags Dato er optaget som Kompagnon i Firmaet.

Hos Speditør Brochmann venter der Kurt en ny Overraskelse. Vita, der er en god Veninde til Fru Brochmann, er netop paa Besøg hos dem paa samme Tid som Kurt. Hun genkender ham straks, men lader, som om hun ikke kender ham, og han ligesaa. En Dag hænder det pludselig, at Portneren i Huset faar Tyfus, og da Lægen ikke kan faa nogen anden til at

passe ham, tilbyder Vita sig. Men da Kurt erfarer det, forbyder han hende at gaa derind og overtager selv Plejen. Et Par Dage efter giver Brochmann en stor Middag til Ære for Kurt inden dennes Afrejse, men under Middagen bliver han pludselig syg, og Lægen konstaterer med Forfærdelse: Tyfus! Da træder Vita til og forlanger at pleje ham. Det er jo for at redde hende, han har paadraget sig den farlige Sygdom. Kurt tigger og ber hende opgive det, — for hans Skyld — men det nytter ikke. Hun knæler ned hos ham og forkorter hans trange Timer med at fortælle, hvor højt hun elsker ham.

M. LINDICH
KØBENHAVN 8.

E N K A R A K T E R.

Personerne:

Kurt Rømer, Skibsreder. Herr Valdemar Psilander.
Grev von Lendorff. Herr Enoch Aagaard.
Vita, hans Datter. Frk. Ebba Thomsen,

Den unge Skibsreder Kurt Rømer, der har ført en bevæget Ungdom, opdager en skønne Dag, at han staar foran en Døllit. Vekslerne strømmer ind, Gælden vokser fra Dag til Dag, alle Døre synes lukkede. Da faar han den fortvivlede Idé at fragte den gamle Dampers "Hildegard", uagtet han ved, at den vil gaa tilbunds ved det allermindste Vindstød. Men han haaber, Assurancesummen kan redde ham og bringe ham paa Fode igen. Tilfældigvis hører hans Forlovede, den unge Komtesse Vita von Lendorff, at "Hildegard"s Kaptain adværer Kurt mod at sende Skibet afsted, men selv hendes Bønner formaar intet. "Hildegard" skal afsted.

Der gaar 14 Dage. Kurt har stadig intet hørt fra "Hildegard" og begynder nu at frygte for dets Skæbne. Da kommer hans Forlovede en skønne Dag med Avisen, hvori den frygtelige Sandhed staar med kolde Bogstaver - Damperen "Hildegard" forlist med Mand og Mus. Ansvar for Katastrofen falder paa Rederen. Udenfor Kontoret samler der sig snart en stor Menneskemængde, som er ved at lynche Kurt, da han kommer kørende, og kun med Nød og Næppe undgaar han at blive stenet. Men det er ikke den værste Skærsild, han maa gennemgaa. Værre er de Bebrejdelser, Vita retter mod ham. Sønderknust synker han sammen, og først da Vita har lovet at tilgive ham og ikke svigter ham, kommer han atter til Hægterne.

Men i den kommende Tid plages han Dag og Nat af det skrækkeligste Samvittighedsnag, og for at dræbe dette, genoptager han sit vilde Ungdomsliv og fester Nat efter Nat med gamle Venner og Veninder. En Aften har han inviteret et glad Selskab hjem til sig, og Natten igennem lyder Sang og Skraal fra den stille Villavej. Men næste Morgen har Vita faaet Lyst til at overraske ham, og det kan jo ikke nægtes, at det er noget af en Overraskelse. Paa Sofaen

ligger Kurt, meget beruset, med en ung Skønhed i Armene. Rasende forlader Vita straks Huset, og da han stormer efter hende og forsøger at undskylde sig, driver hun ham en over Ansigtet med sin Ridepisk og rider bort. Fuldstændig fra Sans og Samling rider Kurt ud og søger efter hende. Han forvilder sig ud i Bjærgene, og det ender med, at Hesten styrter med ham, og han selv kvæstes haardt. I denne Tilstand finder en gammel Eneboer ham. Han tager sig af ham og plejer ham, og lidt efter lidt vender Sundheden tilbage.

En Dag forlader han den gamle Eneboer og drager ud i Verden, og snart efter er han saa heldig at faa en Formandsplads hos Rederfirmaet A Krogh. Midt under Arbejdet ser han en Dag Vita, der er kommen paa Besøg hos den gamle Reder. Hun har faaet Lyst til at se Arbejdet ved Havnen og er nu lige ud for Kurt, da pludselig en tung Kasse glider ud af Spillet og styrter mod Jorden. Den vilde uvægerligt have knust hende, hvis ikke Kurt resolut var sprunget til og havde revet hende bort. Opfyldt af Taknemlighed over Kurts Konduite aflægger den gamle Reder ham Dagen efter et Besøg, og da han ser, hvad det er for Bøger han læser, forstaar han, at Kurt har kendt langt bedre Forhold, og tilbyder ham en Plads paa sit Kontor, et Tilbud, Kurt med Glæde modtager.

Aaret efter er Kurt avanceret til Fuldmægtig og Chefens højre Haand, og han staar netop nu i Begreb med at tiltræde en vigtig Rejse til en af Firmaets Forretningsvenner, Speditør Brochmann, hvor en betydelig Forretning skal afgøres.

Forinden Afrejsen kalder den gamle Reder ham ind til sig og meddeler ham, at han fra Dags Dato er optaget som Kompagnon i Firmaet.

Hos Speditør Brochmann venter der Kurt en ny Overraskelse. Vita, der er en god Veninde til Fru Brochmann, er netop paa Besøg hos dem paa samme Tid som Kurt. Hun genkender ham straks men

(En Karakter)

Dansk.

-3-

lader, som om hun ikke kender ham, og han ligesaa. En Dag hænder det pludselig, at Portneren i Huset faar Tyfus, og da Lægen ikke kan faa nogen anden til at passe ham, tilbyder Vita sig. Men da Kurt erfarer det, forbyder han hende at gaa derind og overtager selv Plejen. Et Par Dage efter giver Brochmann en stor Middag til Ære for Kurt inden dennes Afrejse, men under Middagen bliver han pludselig syg, og Lægen konstaterer med Forfærdelse: Tyfus! Da træder Vita til og forlanger at pleje ham. Det er jo for at redde hende, han har paadraget sig den farlige Sygdom. Kurt tigger og ber hende opgiøe det, -for hans Skyld - men det nytter ikke. Hun knæler ned hos ham og forkorter hans sidste Timer med at fortælle, hvor højt hun elsker ham.

NORDISK

LITZ-KOMPAGNI

KONKORPATION

HOLMSTADT BANCHEIM / SÜD

FRIEDRICHSTRASSE 15

Fra Nordisk-branchen

**A/s NORDISK
FILMS-KOMPAGNI**

COPENHAGEN

**BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.**

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Teleph.: Amt Mpl. 10191.

(En Karakter) Dansk. -3-
lader, som om hun ikke kender ham; og han ligesaa. En Dag hender
det pludselig, at Portneren i Huset faar Tylus, og da lægen ikke
kan faa nogen anden til at passe ham, tilbyder Vita sig. Men da
Kurt estimerer det, forbyder han hende at gaa derind og overtager
selv Plejen. Et par Dage efter giver Brochmann en stor Middag
til Åre for Kurt inden dennes Afrejse, men under Middagen bliver
han pludselig syg, og lægen konstaterer med Forbavselse: Tylus!
Da træder Vita til og forlanger at pleje ham. Det er jo for at red-
de hende, han har pådraget sig den fatige sygdom. Hvor tigger
de der hende om? - for hans Skyld - men det nyter ikke.
Hun knæler ned og bønner om at få lov at pleje ham.
fortæl hvor det er ham.

NORDISK FILMS Co., LTD.,

25 GECIL COURT, CHARING CROSS ROAD, LONDON, W.C.

Telephone—City 172

Telegrams—Norfilcom, Westrand London.

The Soul's Awakening

A STORY OF A MAN'S REGENERATION.

RELEASED OCTOBER 12th.

LENGTH 2800 FT.

Code Word: "Awakening."

The Soul's Awakening.

A STORY OF A MAN'S REGENERATION.

FINDING himself faced with bankruptcy, Conrad Roberts instructs the Captain of the s.s. "Hildegard," in whose fortunes he is largely interested, to risk the safety of the ship on the next voyage. The Captain is overheard by Rita Lensdorff, Conrad's fiancée, to say that he will obey orders, but that all responsibility, should any disaster overtake the ship, must rest upon Conrad. A fortnight after the ship has sailed, Conrad, having no news of the "Hildegard," fears the worst. While he is brooding over the matter Rita calls upon him bearing a newspaper in which is a paragraph expressing fear that the "Hildegard" has sunk, and blaming Conrad for having given orders for the loss of the ship in order to stave off his bankruptcy. When Conrad hears the news

he rushes to his offices, and having to make his way through an infuriated crowd he is injured by the mauling he receives. When questioned concerning the newspaper paragraph by Rita he confesses its truth, and also contrition for the tragedy he has brought about. He is subsequently so tortured by his thoughts that he seeks oblivion in drink and in the company of undesirable companions. After a night's debauch at his own house he is visited by Rita, who finds Conrad's overnight guests, as well as himself, in a sorry state. Conrad wakes and his soul sickens when he realises with what loathing Rita must regard him in this sorry plight. She will listen to no explanation, and rides away. Conrad enters the grounds and attempts to intercept her, but she is so incensed by his behaviour that she passionately strikes him across the face with her riding crop. This blow and the estrangement between himself and Rita has a bad effect upon Conrad. He mounts his horse and gallops away impetuously over rough country, after

her, and his horse stumbling, he is thrown heavily and seriously injured. He is found by a hermit who takes him to his shack and carefully tends him. In due course Conrad recovers, but the fear of poverty is so strong upon him that he would have committed suicide had not the hermit checked him at the crucial moment. Encouraged by the hermit Conrad decides to sally forth to start life afresh. He obtains employment in a shipyard, where by his diligence and enthusiasm he makes a marked impression upon the owner, Mr. Newman. By a strange coincidence it is Conrad who manages to save Rita from injury when she visits the shipyard, Rita failing to recognise him owing to his having grown a heavy beard. So impressed by Conrad is Mr. Newman that he promotes him to a position in his office, and within a year Conrad has become his employer's right-hand man. He is instructed to negotiate a big contract for his employer, and is told that it is the latter's intention to make him a partner in the business. For the purpose of this negotiation he visits Mr. and Mrs. Brooks, at whose house Rita is a guest. They recognise each other, but a cold reserve is manifest between them. It is not until the porter of the estate is taken ill with typhoid fever that Conrad betrays that his affection for Rita still remains. He refuses to permit her to undertake the duty of nursing the porter, and acts instead as assistant to the doctor in attendance. While at a dinner party which Mr. and Mrs. Brooks are giving in honour of Conrad, the last-named is taken seriously ill, and the doctor who examines him finds that he has contracted the fever. Rita recognises that she has been saved by Conrad's self-sacrifice, for had she undertaken the nursing of the porter as she intended, she would, in all probability have fallen a victim to the fever herself. She, therefore, insists upon nursing Conrad, and her tenderness and solicitude are valuable allies in his quick recovery. It is while he is convalescent that the breach which widened between them is repaired, and we leave them quite happy in each other's company.

RELEASED OCTOBER 12th.

LENGTH 2800 FT.

CODE WORD--"AWAKENING."

Rothenburg in Bavaria.

This is a scenic of particular interest just at the present time, in view of the fact that the quiet country depicted in it is situated right in the arena of the devastating European War. We are shown some particularly picturesque spots in and around this old-world town, which suggests a haunt of ancient peace rather than the setting for a big human tragedy. There are narrow quaint streets with wide gabled houses, and town institutions with squat spires; quiet peasant folk pursuing their daily work as though such a thing as war was undreamed of; and there are cool boulevards, verdant uplands, and charming river scenes. All these things are shown in a most alluring guise.

RELEASED OCTOBER 15th

LENGTH 371 FT.

A Welcome Lodger.

TOM BLINK is a tramp, and when he goes to the Poor House for his night's sleep he is agreeably surprised by the welcome he receives on the part of Walter Blake. Blake has been pillored in the paper for his bad treatment of the inmates of the Institution, and when he receives a communication to the effect that a journalist in disguise intends to spend the night at the house he intends to show that he is a good Samaritan. Accordingly, when Tom Blink arrives he is mistaken for the disguised journalist, for the hall porter is aware of the identity of all the other inmates in the building. Blink is entertained right royally, and Blake, in his desire to create the best impression possible upon the man, presents him with a wallet of banknotes as well as putting himself to many inconveniences so that his guest might not feel himself neglected. Before Blake is about in the morning, Blink enters the large dormitory in which the rest of the inmates of the Poor House are huddled together, and leads them out like a victorious army. They have a roustering time with the money which Blake presented to Blink, and Blake's discomfiture in the morning at the departure of his guest is increased when he reads in the morning paper the suggestion that he has gone mad. This article has been penned by the journalist who actually called upon Blake the previous night, but who had beaten a hasty retreat in consequence of the distressing reception he experienced at the hands of Blink during Blake's absence. This comedy is full of wholesome humour, and is sure to be favourably received wherever it is exhibited.

RELEASED OCTOBER 15th.

LENGTH 1053 FT.

**These Films have been passed by the British Board of Film
Censors for Universal Exhibition.**

Ein Charakter.

Personen:

Kurt Reimers, Schiffsreeder. . . Herr Valdemar Psilander.
Graf v. Lendorff. " Enoch Aagaard.
Vita, seine Tochter. Frl. Ebba Thomsen.

Der junge Schiffsreeder Kurt Reimers sieht eines schönen Tages seinem unvermeidlichen Bankerott vor Augen. Um sich Geld zu verschaffen, hat er die verzweifelte Idee, den alten Dampfer "Hildegard" zu frachten, obwohl er weiss, dass das Schiff beim nächsten schweren Wetter sinken muss. Der Kapitän der "Hildegard" warnt ihn vergebens, auch die Vorstellungen seiner jungen Braut haben keinen Erfolg. "Hildegard" muss abfahren.

Vierzehn Tage verlaufen. Kurt hat keine Nachricht erhalten, und bangt um das Schicksal der Hildegard. Da meldet plötzlich eine Zeitung die furchtbare Wahrheit: "Der Dampfer "Hildegard" gesunken". Die ganze Mannschaft umgekommen. Der Reeder des Schiffes hat trotz des Widerstandes des Kapitäns auf die Ausreise bestanden.

Vor dem Bureau versammelt sich eine Menschenmenge, deren Wut Kurt nur mit knapper Not entgehen kann.

Noch schlimmer sind aber die Vorwürfe seiner Braut. Kurt ist ganz gebrochen, und erst als Vita versprochen hat, ihm zu verzeihen, atmet er wieder auf.

In der folgenden Zeit wird er Tag und Nacht von Gewissensbissen gequält, und um seinen Kummer zu vergessen, fängt er an, mit alten Freunden und Freundinnen zu bummeln. Eines Morgens beschliesst Vita, Kurt mit ihrem Besuche zu überraschen. Er aber hat die ganze Nacht mit Freunden und Freundinnen durchgebummelt und so findet ihn Vita betrunken und mit einem Dämchen in den Armen. Tief gekränkt verlässt Vita sofort das Haus, und als er ihr nachstürmt, um sich zu entschuldigen, schlägt sie ihn mit der Reitpeitsche ins Gesicht und reitet ab.

Ganz von Sinnen reitet Kurt aus, um Vita zu suchen. Er verirrt sich in den Bergen und zuletzt stürzt sein Pferd wodurch er

(Ein Charakter) Tysk.

-2-

schwer verletzt wird. In diesem Zustande findet ihn ein alter Eremit. Dieser nimmt sich seiner an, pflegt ihn, und nach und nach kehrt die Gesundheit wieder zurück. Er verlässt wieder den alten Einsiedler und geht in die weite Welt. Nach einiger Zeit erhält er eine Stellung als Werkführer bei der Dampfschiffsfirma A. Krogh. Während der Arbeit sieht er eines Tages Vita, die beim Schiffsreeder Krogh zum Besuch ist. Bei Besichtigung des Hafens steht Vita plötzlich Kurt gegenüber. In diesem Augenblick gleitet eine schwere Kiste aus dem Geleise, und stürzt zu Boden. Vita wäre unweigerlich zerschmettert worden, falls Kurt nicht zugesprungen wäre und sie weggerissen hätte.

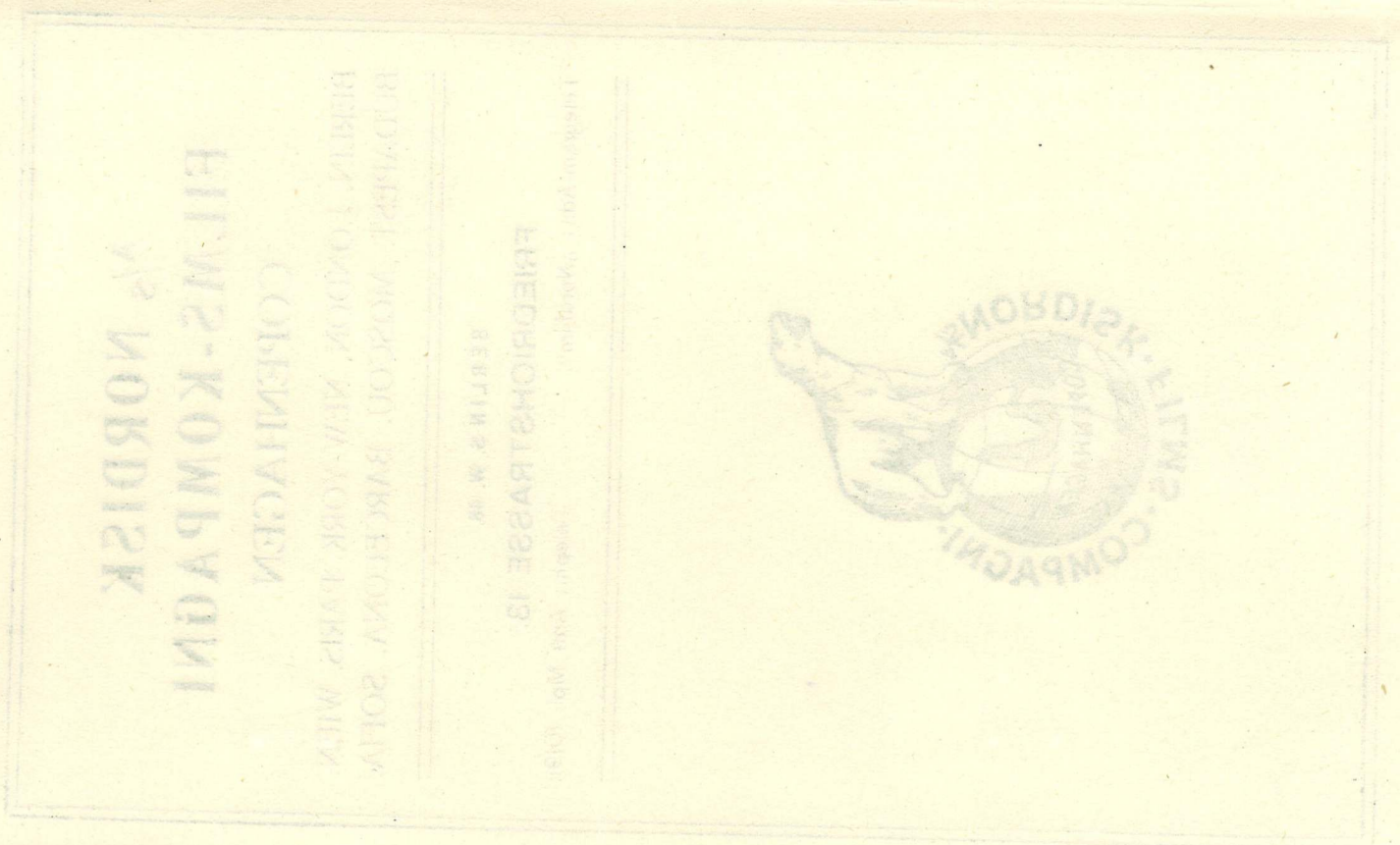
Voll Dankbarkeit besucht der alte Reeder Kurt, um ihm seine Anerkennung auszusprechen. Er versteht, dass Kurt bessere Tage gesehen hat, und bietet ihm eine gute Stellung in seinem Bureau an. Binnen Jahresfrist ist Kurt Prokurist und "rechte Hand" des Chefs, und soll eine wichtige Geschäftsreise antreten.

Vor der Abreise lässt ihn der alte Reeder rufen. Er sagt ihm, dass er seine Verdienste zu schätzen weiss und bittet ihn, sich von jetzt an, als sein Kompagnon zu fühlen. Kurt fährt in einer wichtigen Geschäftsangelegenheit zu dem Spediteur Brochmann, wo ihn eine neue Überraschung erwartet. Vita will bei der Familie Brochmann zu Besuch, sie will aber Kurt nicht wiedererkennen, und auch er behandelt sie als eine ganz fremde Dame. Eines Tages erkrankt plötzlich der Pförtner. Es ist Typhus und Vita bietet ihm ihre Pflege an. Als Kurt dieses erfährt, verbietet er ihr ins Krankenzimmer zu gehen, und übernimmt selbst die Krankenpflege. Ein paar Tage später gibt Spediteur Brochmann zu Ehren Kurt's ein grosses Diner. Während des Diners erkrankt Kurt aber plötzlich und der Arzt konstatiert: Typhus. Jetzt tritt aber Vita hinzu, und verlangt, ihn

(Ein Charakter) Tysk.

zu pflegen. Es ist ja, um sie zu retten, als er sich geopfert,
und die gefährliche Krankheit zugezogen hat. Kurt bittet und
fleht sie, seinetwillen die Pflege nicht zu übernehmen. Sie
will aber nichts davon hören. Sie kniet vor dem Bette nieder
und erzählt ihm, wie innig sie ihn liebt, und auf diese Weise
verschöhert sie ihm die letzten Stunden seines Lebens.

o o o o o o o o o o

(Ein Charakter) Tysk. -2-
zu fliegen. Es ist ja, um sie zu retten, als er sich gespiegelt,
und die gefährliche Krankheit zugezogen hat. Kurz bittet und
liebt sie, selbstwillen die Pflege nicht zu übernehmen. Sie
will aber nichts davon hören. Sie kniet vor dem Bette nieder
und erzhlt ihm, wie lang sie ihn liebt, und auf diese Weise
verschöhert sie ihm die letzten Stunden seines Lebens.

o o o o o o o o o o

**A/s NORDISK
FILMS-KOMPAGNI**

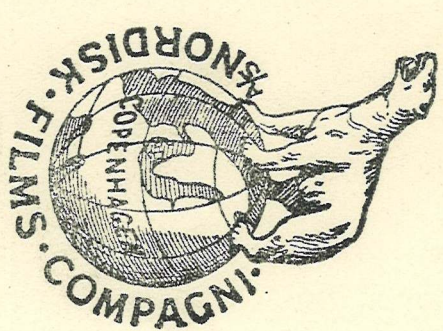
COPENHAGEN

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“ Teleph.: Amt Mpl. 10191.

U N C A R A C T È R E .

Le jeune armateur Pierre Lafont qui a eu une jeunesse très agitée, découvre un jour qu'il est acculé à la faillite. Il est assailli par les lettres de change, ses dettes grandissent de jour en jour. Toutes les portes semblent fermées pour lui. Il lui vient alors l'idée désespérée de charger le vieux vapeur "Hildegard" quoi qu'il sache bien qu'il coulera au moindre coup de vent, mais il espère que l'assurance peut le sauver.

Par hasard sa fiancée la jeune comtesse Vita apprend que le capitaine de "Hildegard" veut faire renoncer Pierre à laisser partir le navire, mais ses prières mêmes ne servent à rien. Il doit partir.

Quinze jours passent. Pierre n'a rien entendu d'Hildegard et commence maintenant à craindre pour son sort. Sa fiancée arrive alors un beau jour avec un journal, dans lequel la terrible vérité se trouve: Le vapeur "Hildegard" sombré corps et biens. La responsabilité de la catastrophe retombe sur l'armateur. Hors de son bureau se trouve bientôt une grande foule qui est près de lyncher Pierre qui a peine à s'échapper. Mais ce n'est pas le pire pour lui. Il doit supporter les reproches de Vita. Il est accablé et c'est seulement lorsque Vita lui promet de le pardonner et de ne pas le démentir qu'il reprend contenance.

Cependant par la suite il est tourmenté nuit et jour par de terribles remords, et, pour les oublier, il reprend sa vie de jeune homme avec ses vieux amis, hommes et femmes. Un soir il a invité chez lui une joyeuse société, et toute la nuit le quartier résonne de chant. Pourtant le lendemain Vita a eu l'envie de le surprendre, et on ne peut pas nier que c'est vraiment une surprise. Pierre est allongé sur un sofa, très ivre, avec une jeune beauté dans les bras.

Furieuse Vita quitte la maison et, lorsqu'il court après elle pour essayer de s'excuser, elle le frappe de sa cravache et s'éloigne. Hors de lui Pierre la poursuit. Il s'égaré dans les montagnes, son cheval tombe et lui-même est fortement blessé. Un vieil ermite le trouve dans cet état. Il le recueille et le soigne, et peu à ~~peu~~ peu la santé revient.

Un jour Pierre quitte le vieil ermite, et peu après il a la chance de trouver une place chez l'armateur Monsieur Bonnier. Pendant son travail il voit un jour Vita qui est venue faire une visite au vieil armateur. Elle a l'envie de voir le travail sur le port, et se trouve face à face avec Pierre, au moment où une lourde caisse tombe. Celle-ci aurait certainement écrasé la jeune femme, si Pierre qui s'est précipité résolument ne l'avait sauvée.

Rempli de reconnaissance pour la conduite de Pierre, le vieil armateur lui fait le lendemain une visite, et lorsqu'il voit les livres qu'il lit, il comprend que Pierre a connu de meilleurs jours, et il lui offre une place dans ses bureaux. Pierre accepte avec joie.

L'année suivante Pierre est devenu le fondé de pouvoir et le bras droit du chef, et il se prépare justement à entreprendre un voyage important chez une des relations commerciales de la maison, l'expéditeur Gaudin pour y faire une affaire importante. La veille du départ le vieux Monsieur Bonnier l'appelle et l'informe qu'à partir de ce jour il est son associé dans la maison. Chez l'expéditeur Gaudin, Pierre a une nouvelle surprise. Vita qui est une bonne amie de Mme Gaudin est justement en visite chez elle en même temps que Pierre. Elle le reconnaît de suite, mais, de même que lui, elle fait semblant de rien.

Un jour il arrive que le concierge de la maison est attaqué de la fièvre typhoïde et le médecin, n'ayant personne pour

le soigner. Vita offre ses services. Quand Pierre apprend cela, il lui défend de le faire et se charge lui-même de soigner le malade.

Quelques jours après Monsieur Gaudin donne un grand dîner en l'honneur de Pierre, mais pendant le dîner Pierre tombe tout à coup malade, et le médecin constate que c'est la fièvre typhoïde! Vita demande à le soigner, car c'est pour la sauver qu'il a contracté la dangereuse maladie. Pierre la supplie d'y renoncer, mais elle reste auprès de lui et adoucie ses dernières heures, en lui disant combien elle l'aime.

- - - - o o 0 0 o o - - - -

NORDISK FILMS CO.
COPENHAGEN
PARIS

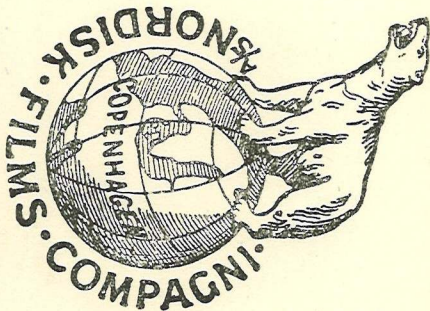

le soigner. Vite offre ses services. Grand Pierre apprend cela,
il lui défend de le faire et se charge lui-même de soigner le
malade.

Quelques jours après Monsieur Gaudin donne un grand
dîner en l'honneur de Pierre, mais pendant le dîner Pierre tombe
tout à coup malade, et le médecin constate que c'est la fièvre
typhoïde! Vite demande à le soigner, car c'est pour la sauver
qu'il a contracté la dangereuse maladie. Pierre la supplie d'y

renoncer, mais elle reste auprès de lui et abandonne ses dernières
hérités, en lui disant combien elle l'aime.

-----o o o o o-----

A/S NORDISK FILMS CO.
COPENHAGUE
BERLIN. LONDRES. NEW YORK. PARIS.
VIENNE. BUDAPEST. MOSCOU.
BARCELONE. SOFIA.